

SAS flyger och tiger

Radio Uppland 14.3.02

Jag flög till Halmstad i går för att tala för Statstjänstemannaförbundet. De ville ha ett vattenhål, som de skrev, och hade valt mig. Hyggligt. Med molntäcket under mig började jag tänka:

Vi behöver alla vattenhål. Vattenhål där man träffar andra än sina närmaste, ja, kanske helt nya personer. Ett vattenhål där man kan prata om oväntade saker som man annars aldrig skulle tala om. Ett sådant vattenhål är min lunchrestaurang i Uppsala.

Jag märker att runt omkring mig att sådana vattenhål blir allt sällsyntare.

Förut hade jag ett annat uppfriskande vattenhål men det har inte bara sinat. Det har stängt. Bommats igen.

Jag vet inte hur ofta ni som lyssnar brukar flyga, men i mitt jobb gör jag det ofta. Att flyga SAS fram till våren 2000 var ett vattenhål. Då var nämligen placeringen fri inne i planet. Man kunde slå sig ner med folk som man börjat tala med i gaten, man kanske såg någon gammal bekant, någon kanske ville prata med mig. Där på planet kunde man träffa vänner, skådespelare, ministrar, idrottsmän, näringslivsfolk, politiker, TV-kändisar och folk som skötte en när man var liten. Lätt som en plätt.

Fram till våren 2000 var det trivsamt och spännade att flyga. Kabinen sorlade av diskussioner och skratt. Min bekantskapskrets utökades väsentligt på den tiden. Jag diskuterade EU med Margot Wallström, NHL med Foppa Forsberg och bottenplattebyte med vaktmästare på Christinaskolan.

Och jag startade projekt tillsammans med musiker och skådespelare, planlade gemensamma små turnéer med politiker och så vidare. Plötsligt kom vi bara på saker.

Nu är allt borta. Våren 2000 införde SAS envåldigt numrerade placeringar. Och planen tystnade. Nu sitter folk och harklar sig, sover eller stirrar på det hopfälda bordet framför sig. Det är alldeles förfärligt. Hittar man någon i gaten som man skulle vilja sitta med så blir det för stor apparat att ändra nummer för att skaffa platser bredvid varandra.

Man resignerar. Och projekten minskar. SAS sänker den svenska bruttonationalprodukten genom att inte låta samtalen flöda och nya idéer uppstå. SAS vill ha tystnad och harklingar.

SAS vill inte ha något vattenhål, de vill inte vara en mötesplats. De ska frakta kollin mellan olika orter. Kollin somn tysta sitter och slevar i sig deras allt torftigare föda. SAS ingår i Star Alliance. Ett bättre, och allmänt förekommande namn, är STARV Alliance; svältalliansen.

Nu håller de på att nästla sig in i Skyways också, och de kommer nog att få tyst på de flygturerna också. I den fria konkurrensens namn. Man vill bara dö.

SAS påstår att de kommit fram till denna tingens ordning genom en enkät. Det tror jag inte ett smack på. Dels har jag begärt underlaget från SAS men bara fått en privat chefs

mumlande per mail, dels har frågor jag alla de frekventa flygarna jag träffar, om de har svarat på någon enkät. Ingen - säger INGEN - har sett till någon enkät. SAS har väl frågat Percy Barnevik och tyckte att det räckte.

Jag är besviken, liksom de andra som ser alla potentiella bekantskaper, alla potentiellt nya projekt störta ner i gruset.

Flygmotorerna surrade tröttande och jag bläddrade i Dagens Nyheter. På första sidan stod: **Universum är beige.**

Lustig rubrik och en lustig artikel. Men det var tydligen så att om man ser vår gallax Vintergatan utifrån så är den beige.

Kunde just tro det.

Det är väl SAS som ordnar rymdturen också.